

seende staaer Frederiksberg absolut ikke blot over alle Landcommuner, men ogsaa over alle Kjøbstadcommuner. Disse kunne ikke i dette Forhold taale nogen Sammenligning med Frederiksberg Commune, og det navnlig som Følge af dens enestaaende Stilling, som Følge af, at den staaer i en saa umiddelbar Forbindelse med den store Hovedstad, hvilket naturligtviis frembringer denne Virkning. Den høitærede Minister har som sagt fremsført andetsteds, at man maatte kunne tage Hensyn til, hvem der med Sandsynlighed vilde nedsette sig i Communen ved Flyttedagstidene. Ja, Gud hjælpe Frederiksberg Communalbestyrelse, hvis den skulde indlade sig paa at tage dette Hensyn! Jeg skal gjøre opmærksom paa, at efter en Dvgjørelse, der er kommen til mig fra Communalbestyrelsen, har Antallet af saavel Familiefædre som enkelte Individer, hvis Skatteevne har været til Behandling i Eigningscommissjonen, ved October Flyttetid 1867 været 805, og ved April Flyttetid 1868 1091, men nu spørger jeg, om Noget af det, der i saa Henseende finder Sted paa Landet, i sjernefte Henseende kan sammenlignes hermed? Jeg er overbevist om, at hvis vi kunde bringe Oplysninger tilveie om dette Punkt, vilde det vise sig, at der ikke blot er en stor Forskjel tilstede, men at Frederiksberg Commune med Hensyn hertil væsentlig har en ganske anden Stilling. Jeg troer altsaa, at Enhver maa erkende, at Communalbestyrelsen maa være fuldkommen berettiget til at sige: Vi kunne ikke gjøre en mere eller mindre tilfredsstillende Eigning, men vi kunne kun gjøre den paa en høist upaalidelig og uforvarlig Maade, hvis vi ved Flyttedagstider skulle anstille Undersøgelser om disse 1091 Indviders Forhold og Skatteevne o. s. v. Jeg troer, at dette maa siges at være en fuldstændig Umulighed. — Jeg har tilladt mig saa udførligt at udvilde dette, og jeg haaber, at det ærede Thing ikke vil tage mig det ilde op; men Grunden hertil er, at jeg har troet, at jeg kun paa denne Maade vilde kunne give et flaaende Billede af, hvilken Tilstand og hvilke Forhold, der her vilde fremkomme ved at vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Jeg vil

imidlertid ikke fragaae, at jeg personlig har havt et andet Motiv dertil, idet det nemlig forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister, navnlig under Forhandlingerne om denne Sag i Landsthinget, temmelig hyppigt er fremkommen med Bemærkninger med Hensyn til Frederiksberg Commune, der have haaret et synligt Præg af, jeg vil ikke sige Uvillie mod denne Commune, men en vis Fortrædelighed over igjen at skulle have med den at bestille. Jeg antager ikke, at den ærede Minister vil tage mig det her Sagte ilde op, og jeg er vis paa, at Enhver, der har læst Forhandlingerne, vil give mig Ret, naar jeg siger, at denne Stemning har faaet et saa klart og umiskjendeligt Præg, at der ikke kan være Tvivl om dens Tilstedeværelse. Det er imidlertid en Selvfølge, at jeg ikke skal gaae nærmere ind herpaa; men jeg skal blot bemærke — det vil i alt Fald være mig en personlig Tilfredsstillelse at udtale det overfor den ærede Indenrigsminister — at jeg troer, der er en Miskjendelse tilstede hos ham i saa Henseende, og da navnlig, naar han paa et Par Steder gav sine Udtalelser en Form som denne, at det er slemt at have med saadanne Communer at gjøre — det var med et aldeles umiskjendeligt Sideblik til Frederiksberg, han udtalte dette — som blot vilde have Behagelighederne af deres Stilling, men som ikke ere hjemme, naar man vil komme med Ubehagelighederne, eller naar han føiede til, at han vilde notere en Tendents hos saadanne Communer, og navnlig hos denne, til ideligt at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for deres særlige Interesseses Skyld. Jeg troer at kunne see, at den ærede Indenrigsminister erkender, at jeg har angivet disse to Punkter rigtigt; men her troer jeg rigtignof, at den ærede Minister gjør Frederiksberg megen Uret. Naar han for det Første siger, at denne Commune nok vil gaae ind paa alle Behageligheder, men ikke har samme Lyft til at gaae ind paa Ubehagelighederne, er dette i og for sig menneftligt, og gjælder vistnok forsaavidt om alle Communer i Verden; men jeg troer virkelig ikke, man kan sige, at det har lagt sig for Dagen paa en særlig Maade just i Frederiksberg Com-